

Den Lille Grønne

Egmont Højskolens Elevforening

juni 2002

egmont
højskolen

Ring 75 73 19 95
Jens Bork

INDHOLD

Sommerhilsen fra skaldepanden	3
Siden Sidst	5
Hjælp højskolerne.	7
Glade jubilarer	8
Flex & Servicelinien.	9
Hjælper eller blive hjulpet... ..	10
Studietur til Italien, 8. – 22. maj	11
Flexpoesi	12
Kontrasternes land	13
Nippon	16
Min tur til Sydafrika	18
Elevhold efterår 2001 / forår 2002	19
Adresser, elevforeningens bestyrelse	21

Se
Egmont Højskolens Elevforenings
Hjemmeside:
elevforening.egmont-hs.dk
samt
Egmont Højskolens egen hjemmeside:
www.egmont-hs.dk

Forsidemotiv:

Vægdekoration af Leif Hjernøe, udført til indvielsen, valgt af Egmont Højskolens Elevforening og omfattet af donationen fra Villum Kann Rasmussen Fonden.

SOMMERHILSEN FRA SKALDEPANDEN

Kære „gamle“ elever

I år er det 12. gang jeg får lejlighed til at skrive en sommerhilsen til skolens vigtigste råstof: alle de tidligere (gamle) elever – alle medlemmerne af elevforeningen. De elever og kursister, vi aktuelt har i huset, er bestemt vigtige, men når de er færdige her og går ud i den anden verden – den store verden, så bliver de først rigtig vigtige for os. Vil de være gode ambassadører for os og for det, skolen står for?

Måske er det et udslag af min egen begyndende senilitet, at jeg synes, at utroligt mange „gamle“ elever taler godt om os og bruger skolen. Bruger den på korte kurser, deltager aktivt i elevstævnet og elevforeningens andre vigtige initiativer... eller dukker op her som studerende på en eller anden videregående uddannelse. Mindst et par gange om året bliver vi kontaktet af tidligere elever, som er i gang med en opgave på deres studie, hvor de sammen med medstuderende gerne vil bruge skolen her til at give opgaven indhold. Det kan være markedsføring, fysioterapi, pædagogik eller socialantropologi.

I efteråret 2000 var Rikke (fra årgang forår 1997) og to studiekammerater fra etnografi og socialantropologi her på skolen for i løbet af 14 dage at lave en antropologisk feltanalyse over hjælper/brugerrelationen på en højskole. Rikke og kammeraterne fik lavet en flot analyse og fik vist også både ros og en fin karakter. Og vi fik beskrevet vores daglige samvær i et nyt perspektiv.

De tre studerende havde bl.a ønsket at vurdere bruger/hjælperrelationen i forhold til

den franske sociolog og antropolog Marcel Mauss' teori om gaveudveksling. „Mauss mener, at den sociale verden hænger sammen på baggrund af gaveudvekslinger, som skaber en relation mellem giver og modtager. Når en gave gives til en person, er denne person forpligtet

til for det første at tage imod gaven og for det andet at gengælde gaven på et senere tidspunkt.“ (citater fra opgaven) Og videre forklarer de tre studerende, at gaver er meget andet end materielle ting – gaver er også udveksling af ord, tanker, følelser, vittigheder, sladder, tjenester, idéer osv.

Meget tyder på, at jo bedre man er til at forstå dette forhold som bruger/hjælper, desto større tilfredshed har begge parter i forholdet. Hjælperen får en fast gave i timen (løn), og brugeren får sin praktiske hjælp, men det er slet ikke nok. Der skal mere til fra begge parter. Der skal f.eks. udveksles glæde/begejstring, anerkendelse/respekt, men også kritik og vrede er med i disse „gaveudvekslinger“. Og man skal hele tiden gøre sig fortjent til en ny „gave“.

Antropologien er læren om mennesket som socialt og kulturelt væsen. Og det er inden for etnografi og antropologi sådan, at teorierne er til stadig diskussion – udgangspunkt for undren og refleksion. Selv tror

jeg nok mere og mere på teorien om, at vores sociale verden hænger sammen i kraft af gaveudveksling.

Og så er jeg tilbage ved jer, som er skolens vigtigste råstof. De (positive) fortællinger I formidler om skolen her ude i „den store verden“, er de gaver, som bliver gengældt af de forskellige fonde, som gennem tiden, har støttet Egmont Højskolen. Sidst er det Villum Kann Rasmussen Fonden, som har støttet os med 17,4 millioner sammen med 9,4 millioner fra satspuljen til en omfattende til- og ombygning af højskolen. En gave, som vi kun kan gengælde ved at blive ved med at sende nyt „råstof ud fra skolen“. Gamle elever som har forstået hvad værdighed, myndighed og solidaritet går ud på.

Det havde Karsten Toft. Karsten døde alt for tidligt 36 år gammel den 7. maj 2002, men i de år han nåede at være med i elevforeningens bestyrelse, gav han utroligt meget. Indkvarteringsplaner for 2-300 elevstævnedeltagere udarbejdede han med stor indføling for de enkelte deltageres behov. Alle blev ved tilmeldingsskranken behandlet myndigt og værdigt. Vi vil alle her i huset mindes Karsten med ære og respekt.

Grundlovsdag – onsdag den 5. juni – vil blive behørigt fejret, som vi plejer, men i år får vi den dimension med, at socialministeren kommer og indvier den nye værelsesfløj. Vi har ikke nået at få sået græs, og vi når nok ikke at blive helt færdige, men til november – til ELEVSTÆVNET vil I komme til en skole, som på det bygningsmæssige områder er blevet utroligt meget bedre.

Vi har det rigtig godt på Egmont Højskolen – de bøgetræer, som ikke er blevet taget af enten stormen eller de nye bygninger, er sprunget ud, og vi er ved at gøre klar til sommerkurserne og alt det andet spændende, som kommer til at ske i den nærmeste fremtid. Herfra ønsker vi jer en rigtig god sommer – og ser frem til at møde jer igen til elevstævnet.

De bedste hilsner

Ole Lauth

SIDEN SIDST

Til Elevforeningens Medlemmer juni 2002

- af Jens Bork, fmd. Elevforeningen

Så er der igen gået et år siden Den Lille Grønne sidst udkom, igen har der været et år med masser af aktiviteter på Egmont Højskolen.

Mindeord

Den 7. maj modtog vi med stor chok og bestyrtelse meddelelsen om Karsten Tofts alt for tidlige død, efter kort tids sygdom. Karsten var elev på Egmont i 1988. Karsten kom med i Elevforeningens bestyrelse i 1996, hvor han deltog meget aktivt i foreningens arbejde, specielt i rejseudvalget. Vi fra bestyrelsen vil savne hans altid gode humør og som en inspirerende samarbejdspartner. Vores tanker går til familien.

Det er med stor glæde vi kan konstatere at der fortsat er stor interesse for at være elev på Egmont, både på vinterholdet og forårsholdet har der været fyldt, hvilket er meget imponerende, når man hører og læser i pressen, at der fortsat er mange højskoler der har store problemer med at få elever. Det ser også ud til at der er stor interesse for sommerkurserne. Det kommende efterårshold skal også så godt som være fuldt optaget. Én ting er sikkert – på Egmont sker der noget.

Igennem hele vinteren har vi med stor spænding fulgt byggeriet af den nye elevfløj med de 24 nye supermoderne værelser, samt undervisningslokaler. Den nye elevfløj ser ud til at blive et særdeles flot resultat, som vi med stor glæde kan se frem til.

Siden jul er der også arbejdet på udvidelse af spisesalen, så den bliver mere end dobbelt så stor. Udvidelsen var stærkt tiltrængt, da det kneb meget med pladsen. Igen ser det ud til at det bliver et utroligt flot resultat.

Der bygges også på en ny kontorfløj, så administrationen kan få mere plads, samtidig med at der kan frigives lokaler til undervisningsbrug.

På Grundlovsdag den 5. juni skal der være indvielse af byggerierne, med en stor fest.

I Elevforeningen kan vi fortsat konstatere en stor interesse for at være medlem. Vi kan også konstatere at vores medlemmer er meget interesseret i at følge med i hvad der sker på Egmont. Siden sidst har vi opdateret Elevforeningens hjemmeside, så den skulle indeholde flere informationer og muligheder. Hjemmesiden kan ses på adressen <http://elevforening.egmont-hs.dk/>

Rejser

Elevforeningen har i år forsøgt at få to rejser op at stå.

Bustur til Sverige i uge 25: Der har desværre ikke været nok interesse for turen, derfor har vi måtte aflyse den.

Flytur til Bulgarien i uge 34, har der til gengæld været stor interesse for. De 30 pladser der var, blev hurtigt udsolgt. Turen går til Sunny Beach, hvor vi skal bo på et helt nyt hotel.

Alle der skal med på turen til Bulgarien ønskes en rigtig god tur.

Sommersjov i Hou 2002

Elevforeningen er igen i år med til at arrangere sommerkursus i uge 28, i samarbejde med Dansk Handicap Forbund – Ungdomskreds og Hovedtropperne. Det er fjerde gang vi samarbejder om at arrangere kurset. De tidligere år har Spastisk Ungdom været med, men de har valgt at trække sig, i stedet er Hovedtropperne kommet med. Igen i år er der stor interesse for kurset, som i skrivende stund er fuld optaget.

Elevstævne 2002

Elevstævnet vil i år blive arrangeret i weekenden den 1.-3. november 2002. Elevforeningen og Egmont er i fuld gang med at planlægge stævnet og igen ser det ud til at vi får en særdeles spændende weekend. For at være sikker på at huske weekenden SÆT KRYDS I KALENDEREN MED DET SAMME. Der vil omkring den 1. september blive udsendt invitation til elevforeningens medlemmer.

Materiale til årsskriftet

Deadline for materiale til årsskriftet er den 15. november 2002. Vi håber du vil samle op, hvad du oplever og synes andre skal dele det med dig.

Elevforeningen ønsker alle en rigtig god sommer, og vi glæder os til at se rigtig mange af jer til stævnet den 1.-3. november 2002.

»VI MØDES PÅ EGMONT«

Sommerkurser på Egmont Højskolen

Der er stadig
ledige pladser på:

»Os eller mig«
fra 24. til 30. juni 2002
i samarbejde med DHIF

»Verdensborger i Danmark«
fra 1. til 7. juli 2002
i samarbejde med DHF

»En plads i solen«
fra 29. juli til 4. august 2002
i samarbejde med PTU

Ring på tlf. 87 81 79 00
og bestil brochurer

HJÆLP HØJSKOLERNE.

- af Dirk Rønne, bstm. Elevforeningen

Egmont Højskolens Elevforening er medlem af LHE, Landssammenslutningen af Højskolernes Elevforeninger.

På generalforsamlingen lørdag den 11. maj i Højskolernes Hus på Nytorv i København repræsenterede jeg vores elevforening, og generalforsamlingen besluttede at vi vil aflevere 179 gode grunde til at gå på højskole til Folketingets medlemmer og derfor gode grunde til konstant støtte til højskolerne.

Det vi efterlyser er altså en personlig beretning om, hvordan et højskoleophold blev oplevet og meget gerne hvordan det gjorde en forskel, måske ligefrem skelsættende forandring i livet.

Så fat et skriveredskab. Skriv en historie og send den til Jens Bork enten pr. brev eller e-mail. Vi venter spændt. Vi vil også meget gerne trykke historierne i denne lille grønne medlemssag. Så skriv og send !

LHE består af elevforeningerne fra 23 højskoler med 10.400 medlemmer og der kommer stadig nye til. Ud over støtte til højskolerne generelt, kan LHE også hjælpe med f.eks. at videregive oplysninger om den støtte de forskellige elevforeninger får fra forskellige fonde og institutioner til aktiviteter. Idrættshøjskolerne får f.eks. støtte fra DGI til deres elevstævner, og det kan måske give inspiration til Egmont Højskolens Elevforening.

For at udbygge netværket afholder vi en arbejdsweekend på Haslev Højskole hvor hver enkelt forening afholder sit eget bestyrelsesmøde, og ellers arbejder med ideer til at støtte højskolerne generelt og elevforeningernes aktiviteter i særdeleshed.

Se mere på LHE's hjemmeside: www.lhe.dk

På gensyn.

GLADE JUBILARER

- af tidl. højskoleelev Kjeld N Lade

For to tre år siden var vi en tre elever der snakkede om at det kunne være hyggeligt, om vi kunne samle flere af de gamle elever til 25 års jubilæum. Så jeg gik i gang med at formulere en annonce, som jeg kunne sætte i forskellige blade og i bladet for Vanføreforeningen for at se, om der var nogen der reagerede. Der var en, hun svarede på den jeg havde i Familie Journalen, og der var en jeg vidste boede i Randers. En fik jeg en anden til at få til at ringe til mig, da jeg vidste de snakkede sammen engang imellem. Da deltagerlisten så kom, kunne jeg se, at dem jeg havde fået henvendelse fra, slet ikke havde tilmeldt sig, men det var der så tre andre, der havde gjort. Da jeg kunne huske de to af dem, men ikke den ene, ringede jeg til ham og fik en lille sludder med ham, men det kneb alligevel med at huske ham.

Jeg kom så til stævnet lørdag morgen. Da var de tre andre der, men jeg måtte alligevel kigge lidt på den ene, der var der og spise morgenmad for lige at placere ham. De to andre fik jeg hilst på, da vi skulle spise til middag, og da fik vi os placeret så vi kunne snakke lidt sammen, mens vi spiste. Om aftenen lige inden vi skulle spise til aften, var vi inde ved Ole Lauth, og få en øl eller et glas vin. Der var vi en times tid. Da vi havde spist og der var solgt amerikansk lotteri, var vi klar til at få jubilarenes pokaler. Først fem og ti år, så

femten og tyve, og så kom den årgang jeg var sammen med, nemlig femogtyve, og som Jens Bork sagde, så manglede jeg nogle flere til at være sammen med, og jeg manglede også en lærer, for jeg havde også sendt en hilsen til en lærer, men han kunne åbenbart ikke få det til at passe med tiden, eller også har han syntes, at der var for langt at køre for en nat.

Efter at vi havde spist og fået uddelt pokaler og fået gevinsten på lotteriet, og de var begyndt at spille musik, var vi et par stykker der gik ind ved siden af, og der kom de to andre også ind. Da der var gået en halvtimes tid og vi var blevet inde, var vi nogen der skulle til at have et høreapparat.

Hilsen Kjeld

FLEX & SERVICELINIEN

- af højskoleelev Dorte Lykke Christensen

Flex og service er en ny linie, hvor du har mulighed for at lave både praktisk arbejde og boglige fag. I det her forløb har vi i de første måneder af 2002 indtil studieturen f.eks. malet tehuset, scannet billeder ind og lavet informationsmapper til Søsportcentrets huse. Men vi har også lavet cykler, istandsat mooncars og revet hønsehuset ned.

Efter studieturen i marts har vi arbejdet med dansk, engelsk, servicefag og praktisk arbejde. I dansk arbejder vi for det meste selvstændigt, for der er stor forskel på, hvilket niveau vi ligger på, og det er lidt det samme i engelsk.

I servicefaget kan man lære at betjene et kasseapparat, få styr på udgifter/indtægter, betjene kunder, arrangere café-aftener m.m. Praktisk arbejde er for det meste udenørs opgaver. Som fællesprojekt på linien har vi lavet en alternativ præsentationsvideo for Søsportcentret ud fra tanken: Alt hvad der kan gå galt, går galt. Det har været virkelig sjovt. Måske gamle elever kan

få lejlighed til at se den ved det kommende elevstævne.

En del af eleverne på linien har været i ultrakorte praktikforløb hos lokale håndværksmestre eller på institutioner eller erhvervsskoler. Ideen med linien er jo netop at man kan få hjælp til at afklare sine erhvervsønsker og -muligheder.

Jeg synes, flex- og servicelinien er en god linie, fordi der både er de boglige timer og samtidig nogle praktiske timer og man kan vælge, om man vil have det ene eller det andet.

HJÆLPER ELLER BLIVE HJULPET...

- af højskoleelev Irene Sørensen

Hvem ved sine fulde fem vil tage på højskole og betale 6.482 kr. om måneden for at bo og arbejde med handicappede mennesker??? Som det ser ud til heroppe, er der en del, der vil gøre det!! Det vil de mennesker, der vil have lidt mere ud af livet, end det deres „rigtige“ venner kan bringe til deres lille verden!! Det vil de mennesker, der ved, at der er mere i verden end Beverly Hills!!

Det ville jeg.

Det er en af de bedste beslutninger, jeg i mit liv har truffet. Jeg siger ikke, at det har været let eller en dans på roser, men jeg har lært meget om mig selv og ikke mindst om andre mennesker.

Men hvordan får man så lige tid til det hele? Bare det at gå i skole og have fuldtids job er hårdt. Oveni det bor man sammen med 100 andre unge mennesker, og et eller an-

det sted blandt alt det skal man også have lidt tid til sig selv, og det der vist stadig er derinde et sted og går under navnet privat liv. Jeg ved ikke, hvordan jeg har holdt til det, men jeg står endnu, og jeg synes, jeg kan mere end før.

Jeg kom med den overbevisning, at nu var det mig, der skulle give noget til andre mennesker, der havde brug for det, give tilbage hvis man kan sige det. Jeg havde ikke gjort mig de store forventninger eller forberedelser. Jo – en ting, jeg kan huske, at jeg tænkte: „Vil jeg mon passe ind?“ Det der med at hjælpe kom jeg til i den grad og er glad for at have lært, at der er nogen, der har brug for det, jeg er og kan. Men når alt kommer til alt, så er det mig, der har fået mere, end jeg nogen sinde kan give til andre. Mig der har lært, at livet er det, du gør det til, og at det er hjertet, det kommer an på her i livet. Det der med om jeg passede ind: Tjaaa det er der vel ikke så meget at sige til...

Sommerkurser på Egmont Højskolen

Der er stadig ledige pladser på:

»Os eller mig« fra 24. til 30. juni 2002 i samarbejde med DHIF

»Verdensborger i Danmark« fra 1. til 7. juli 2002 i samarbejde med DHF

»En plads i solen« fra 29. juli til 4. august 2002 i samarbejde med PTU

Ring på tlf. 87 81 79 00 og bestil brochurer

STUDIETUR TIL ITALIEN, 8. – 22. MARTS

- af højskoleelever Mette Larsen og Tina Nedergaard Sørensen

Vi startede fra Egmont Højskolen, lørdag d. 9/3 ved 8-tiden om morgenen i tre busser. Foran lå tre dage i bus, to overnatninger og 2100 km igennem Europa. I bussen fik vi informationer om steder vi passerede og selvfølgelig information om stedet vi skulle bo, om omgivelserne og seværdighederne. Forud for rejsen havde vi haft nogle fællestimer med introduktion til Italien og italienerne, men jeg synes personlig det er bedre og mere indholdsrigt at få informationerne på vejen. Jeg må erkende, at jeg syntes det var en lang køretur. Heldigvis var overnatningshotellerne helt i orden, så når man kom i hus om aftenen, var det virkelig muligt at slappe af, men mange af mine medelever ville have foretrukket en enkelt overnatning og så et ordentligt hug enten først eller sidst. Det følte som en meget lang bustur både ud og hjem.

Opholdet i Italien

Vi boede ca. 120 km syd for Rom i en lille by som hedder San Felice Circeo, i et feriecenter som er særlig tilgængeligt for kørestolsbrugere. Det er blevet bygget af Salvatore Avagliano, en mand som i sine unge dage arbejdede i Tyskland og blev opmærksom på at mange steder ikke er tilgængelige for mennesker med handi-

cap. Selve stedet består af et hovedhus med køkken, spisesal, reception og ca. 40 værelser spredt rundt omkring i småhuse, som er bygget efterhånden. Der er også flere terrasser på stedet, en bane hvor man både kan spille fodbold, håndbold, basketball og tennis. Der er også en bar som blev brugt flittigt om aftenen men det er også stedet hvor vi spiste morgenmad og smurte madpakker.

Den første dag efter den lange bustur slap-
pede vi af på feriestedet og var ude for at se på byen.

Den ligger ned til en dejlig bred sandstrand og der var også nogle som var ude at bade men det var vist lidt koldt endnu. Vi brugte senere endnu et par dage i byen og omegnen. Vi havde en fin formiddag, hvor vi besteg Monte Circeo, selv om alle sagde, at det ikke kunne lade sig gøre for kørestolsbrugere. Jeg tror, der gik sport i at komme helt op på toppen til korset, i hvert fald

FLEXPOESI

var det kun meget få, der gav op på halvvejen. En anden dag var vi på udflugt til en nærliggende romersk villa, hvor vi besøgte de nyligt udgravede cisterner og badeanstalter. Det var et stemningsfyldt sted midt i skoven.

Den ene af de 2 dage vi var inde i Rom, var vi i pavelig audiens og vi så Peterskirken og de der kunne var oppe i kuplen. Der er virkelig en flot udsigt men hvor var der dog mange trapper derop. Senere den dag viste 3 guider os rundt først i bus og derefter gik vi rundt i centrum og så det man skal se i Rom: Pantheon, Piazza Navona, Trevi Fontænen og Den spanske Trappe.

En anden dag var vi på tur til Pompeji. Selvfølgelig var det en lang tur, var det også rigtig interessant. Vi havde fremragende guider og fik virkelig meget at vide. Inden rundvisningen i Pompeji besøgte vi en rigtig aktiv (men vist nok døende) vulkan, hvor svovldampene hvirvlede os om ørerne. Derefter var det ikke så svært at forestille sig, hvordan Pompeji blev begravet i pimpsten og aske for næsten 2.000 år siden.

Men det bedste ved turen var nok opholdet hos Salvatore Avagliano. Vi fik den allerbedste betjening og maden var helt fremragende. Alle var enige om, at Egmont Højskolen roligt kunne tage til Italien en anden gang og bo hos Salvatore.

- af højskoleelev Maja Sjøgreen

Jeg sidder her på flex
Nyder den lange tekst
Ser læreren stå
Ved tavlen og så
Lidt flexpoesi
Med mening i.

Ved computeren jeg sad
egentlig jeg ikke gad.
Men poesi vi lave skulle
og jeg kunne til fulde
Mærke mine fingres kraft
ved musens laserknop.

Fællesskab på flex
er den store fest.

Gør alt hvad vi kan
for at holde hinanden an.

Kigger nu på skærmen
føler søvnens sværmen.

Er i hovedet så træt
at vi kunne sove ganske tæt.

Flex har en fanklub.

Hvor alle kommer.

Flex er en flyder.

Jeg håber at de nyder.

Flex er for fedt
de synes det er hedt.

FLEX ER FEDT
FLEX ER FLOT
FLEX ER EDDERMAN'ME
HOT.

KONTRASTERNES LAND

Faldefærdige blikskure og store moderne indkøbscentre var nogle af ingredienserne på min rejse til Sydafrika. En rejse der ikke bare var en tur ind i Afrikas verden, men nærmere en rejse ind i kontrasternes land.

- af højskoleelev René Schou

At tage på højskole, især som handicappet, er ofte forbundet med mange problemer. Har du overskuddet, viljen, er økonomien på plads og sidst men ikke mindst, er du klar over hvilken højskole du vil vælge? Mit valg faldt på Egmont Højskolen, som i særlig grad er indrettet til mennesker med fysiske handicap.

På Egmont Højskolen kan man vælge forskellige linier og for mit vedkommende var det et let valg: Det blev international linie. En studietur (delvis støttet af DSI) til Sydafrika blev det fælles omdrejningspunkt på linjen. Vi havde en kort gennemgang af Sydafrikas skræmmende historie fra engelsk koloni over boernes apartheid-politik til Sydafrikas første frie valg i 1994. Vi indøvede et drama stykke, som senere blev opført på tre forskellige skoler i Sydafrika. En spændende udfordring og kimen til et dejligt sammenhold blev lagt.

Da vi forlod Danmark var vi en gruppe på 27, deriblandt 5 kørestolsbrugere.

Rejsen til Sydafrika (Cape Town) foregik stort set problemfrit. At opleve Cape Town i en bus på afstand er et sjældent kønt syn: bjerge som omkranser byen, det blålige vand og travlheden, men på nært hold blev alting forandret. At være kørestolsbruger på gader og stræder i Sydafrika er en skræm-

mende oplevelse. Kantsten du ikke en gang ville kunne forcere med en elknallert, brosten som rasler det hele løs og ingen op og nedkørsler. I sandhed langt fra hjemlig standard. I Danmark er jeg vant til at klare byture på egen hånd. Det gik op for mig, hvor handicappet jeg egentlig er. Måske for første gang. Jeg havde ingen chance for at begå mig i dette fremmede land uden en personlig hjælper, hvilket jeg ellers ikke normalt har brug for. Ingen mulighed for at tage af sted på egen hånd og bringe en drøm til virkelighed. Denne oplevelse og indsigt udløste nok en mindre depression, som delvis kom til at påvirke mit humør resten af turen. Men lige så utilgængelige veje og stræder var, må jeg sige, at vi i Danmark godt kunne lære meget, når det gælder indretning af butikker og butikcentre. Her var der tænkt på alt, når det gælder tilgængelighed: Ramper, elevatorer, ingen dørtrin og god plads. Måske bygget af hvide for hvide. Vi var i sandhed ankommet til kontrasternes land. For som jeg skulle erfare, da vi senere bevægede os uden for Capetowns centrum, var virkeligheden en anden.

At vokse op som handicappet i Sydafrika er langt fra nemt. Det kan virke voldsomt, især for os, som ser på det med en anden kulturel baggrund, at opleve de handicappedes vilkår i landet. Et handicappet barn vil ofte blive gemt af vejen grundet skam og overtro fra forældrenes side. Mange mener, at det er en guds forbandelse, at de har fået et handicappet barn. Der skal ikke megen fantasi til at forstille sig hvilken tilværelse disse børn går i møde.

Vores ophold og de ting vi senere skulle se var planlagt i samarbejde med handicaporganisationen DPSA (Disabled people of South Africa). En organisation som blev stiftet i 1984 og som kæmper for handicappedes rettigheder og integration i Sydafrika. DPSA har på mange måder sin fulde berettigelse og gør et kæmpe arbejde netop for de sydafrikanske familier, der har handicap-tilværelsen tæt inde på livet. Rundt omkring i Sydafrika har de oprettet centre, hvor handicappede børn kan blive passet så forældrene kan gå på arbejde. Derudover arbejder de meget med at oplyse familierne om, at det at have et handicap ikke er verdens undergang. Altså prøve at komme skam og overtro til livs – men der er lang vej endnu.

På tredje dagen besøgte vi et af de omtalte centre i en Township udenfor Capetowns centrum. En følelse af afmagt, forbitrelse og sorg ramte mig som en mur, da vi kørte igennem området (township). Hvordan har vi i så mange år kunnet acceptere en styreform, som i den grad har bygget på et afvigende menneskesyn? Side om side lå blikskurene (beboet af mennesker), affaldet flød i gaderne og for at det ikke skal

være løgn så jeg et kæmpe skilt med en reklame for vaskepulver – midt i dette virvar af menneskelige skæbner, kapitalismen havde endnu en gang vist sit grimme ansigt.

Da vi endelig ankom til centret, hvor vi skulle besøge de handicappede børn, var mit sind i oprør. Hvordan se dem i øjnene, hvordan give dem et lille klem og uden ord prøve at fortælle dem: „jeg er uden skyld“. Jeg sad som forstenet i min kørestol, tårerne var ved at få frit løb og jeg prøvede at få styr på mine tanker. Hvilke muligheder ville disse børn få senere i livet? Det er mit håb, at den kærlighed, der indiskutabelt fra plejepersonalets side blev vist børnene ville være nok til at modvirke had og modløshed.

Da vi atter kørte hjem mod hotellet, gik tankene igen til dette mærkelige kontrasters land. Kontrasten mellem rig og fattig er enorm. Capetown med dens flotte, velindrettede hoteller, indkøbscentre, dyre biler og luksuriøse villakvarterer står side om side med blikskure, affald og fattigdom. Angsten for den afstumpede vold er meget nærværende. Pigtråd omkranser stort set

hver eneste offentlige institution og næsten alle natlige beværtninger har vagter placeret uden for og byen vrimler med politi. Angsten er vel forståelig, når vi ser hvad der

maer og landbruget. Skal tingene ændres og skal Sydafrika gå en tryk og demokratisk fremtid i møde er en retfærdig fordeling af goderne en basal nødvendighed.

sker i nabolandene med Mugabes jagt på de hvide farmere, som det mest skræmmende eksempel. Måske kan vi især takke to personligheder for at et blodigt oprør i Sydafrika indtil videre er undgået nemlig Nelson Mandela og Desmond Tuto. Under overfladen lurder imidlertid hadet og mistilliden. „Are you fucking americans“ – ord som blev råbt efter os på gaden. Lad os da prøve at forstå hadet og frustrationerne, gribe lidt i egen barm og spørge os selv: „hvor ligger hvor del af ansvaret og kunne vi have gjort det anderledes?“

Det er mit håb, at den nuværende præsident Thabo Mbeki vil og kan videreføre den forsoningspolitik, som Nelson Mandela var hovedtaler for i sin femårige præsidentperiode (1994-1999). Meget er forandret i Sydafrika siden apartheid-styrets ophør: Nye boliger opføres, skoler for både sorte og hvide og en forbedret infrastruktur vidner om små fremskridt. Men det er stadig de hvide som sidder på „flæsket“, de sidder på minedriften (guld er Sydafrikas største eksport artikel) og de sidder på de store fir-

Sydafrika er midlertidig meget andet en nød og elendighed. De sidste tre dage af opholdet tilbragte vi i Krüger Nationalpark, 550 km nord for Johannesburg, en stor oplevelse. At opleve de vilde dyr i deres rette element, den skiftende vegetation, lyden og varmen er ubeskrivelig. En følelse af velvære og glæde ramte mig, dette var måske det rigtige Afrika. Friheden og stoltheden blandt disse dyr var jo indlysende. Den store hanløve, som stolt gik på vejen ved siden af vores bil, for så kort tid efter at forsvinde ind i krattet, elefanter, som legede i et af de mange vandhuller – en tanke strejfede mig: Var der en mulighed for, efter så mange års indbyrdes strid, at samle nationen. At sorte, farvede og hvide ville opleve glæden og troen på en fremtid i fællesskab og harmoni.

Hvis den nuværende regering er sig sit ansvar bevidst og udviser handlekraft til gavn for alle parter, skal det nok lykkes. Vejen er lang, men mange af stenene er allerede lagt, og er viljen til stede er intet umuligt.

NIPPON

- af højskoleelev Johnny Jagwani

Marts 2002

Efter en for nogle farlig flyvetur til Frankfurt, da ikke alle havde prøvet det før, gik turen direkte til Solens rige's hovedstad Tokyo. Og efter elleve timers flight landede vi ikke på en rismåtte, spredt ud på en rismark, kun oplyst af et par olielamper med en tennisdommerstol som kontrolltårn men i et hypermoderne tiptop virvar af en international lufthavn...

Endelig var vi der, trætte naturligvis, dog gik der ikke længe efter ankomsten til vores vandrerhjem, før mange af de rejsende ønskede sig en lille en til ganen, da de troede, at de flinke japanere, som vores lærer Yutaka fulgtes med, ville byde. Det gjorde de ikke!

Dagene gik, først med at se byen som huser 33 millioner indbyggere, og alt hvad den kunne byde på. Nogle tog til det næsten sagnomspundne 'Electric city' hvor jeg og den anden tekniknørd måbede over alskinds guf man kunne købe sig mere end fattig i; ærgerligt var det dog at man skulle huske på vores forskelligheder hvad angår stik-kontakter osv.

Så kom tiden hvor vi rejste nord på, for at passe vore officielle pligter, da både en borgmester, et nyt handicapcenter og stort set hvert et jakkesæt der kunne krybe og gå ventede os.

Endnu engang var vi undskyldt om dagen, så vi kunne se os omkring, f.eks fik vores musikglade kammerater lov at slå på tromme, så selv Safri Duo ville have været „gule“ af

misundelse; da det var intet mindre end verdens største Taiko-tromme. Om aftenen derimod skulle vi så på scenen og sige lidt om os selv samt noget om Egmont højskolen og hvordan vi havde det med at gå der.

Vi besøgte også en folkeskole og legede sammen med børnene, for at vise dem at handicappede ikke var så farlige endda og at vi også godt kunne lide sport på lige fod med såkaldte „raske“ børn.

Tv dækningen var massiv og at havne i Takanos(u)'s lokale tv ikke mange timer derefter var en mere end syret oplevelse, da man ikke en jordisk chance havde for at vide, hvad man rent faktisk sagde og mente om os?

Hårdt ramt af sygdom, blandt hjælpere såvel som brugere og ikke så mange der gik fri, hilste vi velkommen, at vi igen skulle tilbage sydpå til varmen i Yokohama og den sidste tredjedel af vores rejse, inden vi skulle vende næsen permanent hjemad.

Under hele turen kæmpede nogle med at få noget at spise. Selv om vi snakker millionby med mange mange mennesker; så var der alligevel langt imellem McDonald's eller lign, for en person med bevægelseshandicap. Enstemmigt at kvittere for en udelukkende positiv kulinarisk oplevelse af hvad vi fik indenbords er stadig oppe og vende til diskussion herhjemme, så lang tid efter...

Huskes skal det da også, at vi næsten fik lov at røre ved græsset på 'Yokoham International Football Stadium' hvorpå finalen i VM skal afgøres, med mange virkelig opfindsomme forsøg på afledning af opmærk-

somhed, lykkedes det os desværre ikke at lokke de søde små damer med sjove hatte og megafoner langt nok væk til at kunne gøre det!

Et af de sjoveste minder om min tur til Japan, var at man i lufthavnen skilte med,

at pistoler samt håndgranater og selvfølgelig også samuraisværd skulle forblive hjemme, inden man kom ind i gaten og kunne drage videre ud i verden – vi skulle hjem og glædede os.

- Intet mindre end et godt tilbud i Østjylland, lige ud til Kattegat. Feriehuse med 8 sengepladser, tv, radio og brændeovn.
- Området har asfalteret stisystem, tennis, beach-volley og 150 meter badebro – og ikke nok med det, alt er handicapegnet indrettet med god plads til kørestole.
- Tror du det ikke, så ring efter en brochure på tlf. 87 81 79 99, eller se vores hjemmeside på Internettet: www.hou-seasport.dk

Udsigt til havet
– hver dag...

SPECIALTILBUD
for elevforeningens medlemmer
i 2002:
Uge 46, 47, 48, 49, 50, 51
for én uge kr. 1.250,-

Hou Søsportcenter

Villavej 25 · Hou · 8300 Odder · www.hou-seasport.dk · tlf. 87 81 79 99 · fax 87 81 79 79

en naturlig ferie – også for kørestolsbrugere

MIN TUR TIL SYDAFRIKA

- af højskoleelev Marc Sander

Vi er en gruppe af handicappede og ikke-handicappede elever fra Egmont højskolen, der tog fra nord til syd på tur til Cape Town, en storby smukt beliggende på den sydligste halvø på det afrikanske kontinent. Vi var inviteret af nogle sydafrikanere, der havde været elever på Egmont Højskolen, Nazli og Elliot, der begge er aktive i den sydafrikanske handicaporganisation, DPSA.

Det er en græsrodsbevægelse, der arbejder for at forbedre rettighederne og levevilkårene for de sorte. For det var der brug for!! Aldrig i mit liv har jeg oplevet så store kontraster mellem rig og fattig. Vi fik allerede syn for sagen kort tid efter vores tur fra lufthavnen til Cape Town var begyndt. På den ene side af vejen lå der grå blikskure side om side, med affald overalt så langt øjet rakte. Her boede de fattigste sorte. På den anden side af vejen var der en næsten mennesketom skriggrøn golfbane, samt en indhegnet naturpark med zebraer og andre afrikanske dyr og videre frem så man glasfacaderne fra skyskraberne i centrum af byen. Det var i bogstaveligste forstand en sort/hvid kontrast der var umulig at begribe. Man kan forstå at håbløsheden og ligegyldigheden kan vokse sig stor sådan et sted. Hegn og mure adskilte magt fra magtesløshed, rigdom fra fattigdom. Tænk engang, hvis man var født i en fattig, sort familie så ville ens liv forme sig som en kamp om at blive mæt hver dag og som én fortalte: til frokost måtte man ta' til takke med en skefuld olie.

Besøg hos de sorte, som lever på kanten af en sten eller på toppen af en flagstang – det kan godt lade sig gøre. På trods af alt det, har de godt humør set udefra. Kontrasten imellem sorte og hvide er uhyggelig stor.

De hvide har alle rettighederne til alt jord og land. De sorte er blevet hjemløse i deres eget land. De bor i udkanten af byen, og de farvede bor i huse på tyve m².

De bor i små skure af blik på ca. 8 til 12 m². De jeg kom ud fra flyvet og ned i bussen og så de sorte huse blev jeg chokeret helt ind i mit hjerte. De bor uden plads til at gå rundt om huset.

De bor ca. 5 til 6 mennesker i husene. I regntiden er der oversvømmelse og langt de fleste huse står under vand.

Jeg troede ikke at det kunne passe at mennesker kunne bo i sådanne huse, de var for usle. Hvordan mon de kan sove i tre etager? Og hvor lavede de mad? Og hvad med toilet? Og hvordan mon det er at være handicappet i sådanne skure.

Jeg tænkte tit på hvordan det kunne gå til, at de hvide ikke har dårlig samvittighed over, hvordan de behandler de sorte. Man følte en frustration og afmagt og skyldfølelse som hvid, for de hvide lever i overflod.

ELEVHOLD EFTERÅR 2001 / FORÅR 2002

Aino Kido	Japan	Jane Alum	Afrika
Akiko Toyao	Japan	Jeanett Pedersen	7100 Vejle
Amanda Rohweder Nielsen	3300 Frederiksværk	Jeanette Michele N. Pedersen	8370 Hadsten
Anders Balslev	2950 Vedbæk	Jens Larsen	2860 Søborg
Anders Gade Jensen	4800 Nykøbing F	Jens Rosenberg	5000 Odense C
Anette Brinch Sørensen	7400 Herning	Jeppé Kjer Thomsen	5592 Ejby
Anita Bærbæk	9900 Frederikshavn	Jeppé Lauge Nielsen	8660 Skanderborg
Anja Marie Rotbøll Jensen	3300 Frederiksværk	Jes Vidkær Nielsen	5750 Ringe
Anna Hvam	8900 Randers	Jesper Schiøtz Larsen	3000 Helsingør
Anne-Marie Mathiesen	9000 Aalborg	Jimmy Mwesigye	Afrika
Annette Vestergaard	8900 Randers	Johannes Graungaard	1953 Frederiksberg
Annika Hansen	7620 Lemvig	John Christensen	3480 Fredensborg
Astrid Louise Vilholm	8210 Århus V	Johnny Jagwani	2700 Brønshøj
Bent Rasmussen	4230 Skælskør	Johnny Jensen	8472 Spørup
Betina Grønbek Palm	9600 Aars	Jon Park Petersen	8240 Risskov
Bettina Holbech Eriksen	8620 Kjellerup	June Baumann Nielsen	4600 Køge
Brian Nielsen	4440 Mørkøv	Karen Clausen	4400 Kalundborg
Camilla Eriksen	8620 Kjellerup	Karen Marie Borch Jørgensen	3450 Allerød
Camilla Kansrup	9900 Frederikshavn	Karina Klit Olsen	9520 Skørping
Camilla Keel	8270 Højbjerg	Kasper Juel-Berg	2750 Ballerup
Camilla Vigholt Nielsen	3670 Veksø Sj.	Katarina Sara Stilling	8900 Randers
Carsten Borg	2650 Hvidovre	Kenneth Palle Petersen	4800 Nykøbing F
Carsten Justesen	7830 Vinderup	Kim Guldberg Svenningsen	8300 Odder
Chang Termøhlen	8300 Odder	Klinte Skovsholt	9500 Hobro
Christian Myrhøj	9000 Aalborg	Kristian Neerup Larsen	4000 Roskilde
Christina Fink Rasmussen	5000 Odense C	Kristine Ida Jensen	7620 Lemvig
Christina Sø Schou	8305 Samsø	Kaare Jønsson	2730 Herlev
Daniel Klit Blente	5260 Odense S	Kåre Wigh-Kristoffersen	8200 Århus N
Doris Ofori	Vestafrika	Laila Gade Nielsen	7752 Snedsted
Dorte Lykke Christensen	7080 Børkop	Laura Dixen	8260 Viby J
Elin Maria Danielsen	8800 Viborg	Leda Lewin	2990 Nivå
Elliot Malusi Nombayeka	Sydafrika	Leif Miller Madsen	9900 Skagen
Eva Louring Hansen	8800 Viborg	Lene Overgård	6990 Ulfborg
Eva Sherson	7100 Vejle	Line Mikkelsen	9310 Vodskov
Gitte Andersen	6500 Vojens	Line Martlev Jensen	8370 Hadsten
Gitte Hohwü Jakobsen	8500 Grenå	Lone Holst	9760 Vrå
Gry Laurtisen	4700 Næstved	Lotte Boye Andersen	8300 Odder
Hans Bøgevig	3450 Allerød	Lotte Korshøj	7400 Herning
Henrik Aberg	8270 Højbjerg	Lotte Mose Boldsen	8362 Hørning
Henrik Vestergaard	8200 Århus N	Louise Hetebrügge	5000 Odense C
Iben Chrilllesen	8300 Odder	Louise Thisted	9550 Mariager
Iben Lindgaard B. Laursen	8860 Ulstrup	Louise Østergaard Jensen	7840 Højslev
Ina Mette Nielsen	7400 Herning	Mai Kuroki	Japan
Irene Sørensen	5260 Odense S	Maja Sjøgreen	Esbjerg N
Jacob Kjær	4460 Snertinge	Malene Bork	6100 Haderslev
Jakob Kloppenborg	8600 Silkeborg	Malene Christiansen	3650 Ølstykke
Jalal Azizi	8963 Auning	Mammut Makutovski	2100 København Ø
James A.G. Naismith	6990 Ulfborg	Marc Sander Jacobsen	7451 Sunds

Marcia Aswihangwisi Madau	Afrika	Rasmus Kongsgaard	7620 Lemvig
Maria Kirkeby	7400 Herning	Rene Christensen	8530 Hjortshøj
Maria Ordell Frederiksen	8260 Viby J	Rene Hansen	3650 Ølstykke
Maria Poulsen	7620 Lemvig	René Schou	4230 Skælskør
Marianne Kokholm Sørensen	7500 Holstebro	Rune Sennels	8200 Århus N
Marie Bæk	2840 Holte	Sami Hajslund	5230 Odense M
Marie Poulsen	2400 København NV	Samuel Nsimbi Ssembassa	Afrika
Mark Bidduri Gweru	Afrika	Satoko Nakanishi	Japan
Mark Schjelde	4863 Eskildstrup	Seiko Okuda	Japan
Martin Hasse Hulvej	8830 Tjele	Seitaro Ito	Japan
Martin Heggelund	4632 Bjæverskov	Simon Porsager	5882 Vejstrup
Mathias Lisby	8922 Hedensted	Steen Henrik Winther	2840 Holte
Mette Damborg Hansen	8500 Grenå	Stine Gundelund Poulsen	8660 Skanderborg
Mette Egeberg Nielsen	8000 Århus C	Stine Marie Kamuk	7500 Holstebro
Mette Larsen	8850 Bjerringbro	Stine Vilstrup Sørensen	8660 Skanderborg
Mette Tangaa Nielsen	5466 Asperup	Susanne hjulmann Hvid	7100 Vejle
Mia Lygaard Sørensen	8000 Århus C	Sussi Korsvig	3000 Helsingør
Micael Frederiksen	7500 Holstebro	Tae Ueno	Japan
Michael Jensen	8981 Spentrup	Tarik Ghiyati Ibn Ziyad	2200 København N
Mie Juul Pedersen	4520 Svinninge	Teruko Jinno	Japan
Mihoko Sudo	Japan	Thomas Pedersen	2500 Valby
Mikkel Henriksen	7500 Holstebro	Thomas Rasmussen	4900 Nakskov
Mikkel Olesen	7950 Erslev	Thomas Tachau	2300 København S
Monica Grace Laker	Afrika	Thomas Tønning	6000 Kolding
Morten Olsen	8700 Horsens	Tina Nedergaard Sørensen	8740 Brødstrup
Naoko Gomi	Japen	Tina Sørensen	6520 Toftlund
Nellie Jacobsen	8832 Skals	Tine Grønborg	6710 Esbjerg V
Nikolaj Hansen	5560 Aarup	Toke Lidegaard Rossel	7800 Skive
Nina Bøje	2830 Virum	Torben Iversen	8000 Århus C
Nina Rasmussen	4200 Slagelse	Trine Enggaard Poulsen	6893 Hemmet
Njal Gundersen	8260 Viby J	Troels Nautrup	9000 Ålborg
Pernille Elgaard	8000 Århus C	Uffe Mæng	7620 Lemvig
Pernille Nygård Petersen	4660 St. Heddinge	Ulla Poulsen	6430 Nordborg
Pia Kragelund Poulsen	7620 Lemvig	Yamashita Harumi	Japan

Sommerkurser på Egmont Højskolen

Der er stadig ledige pladser på:

»Os eller mig« fra 24. til 30. juni 2002 i samarbejde med DHIF

»Verdensborger i Danmark« fra 1. til 7. juli 2002 i samarbejde med DHF

»En plads i solen« fra 29. juli til 4. august 2002 i samarbejde med PTU

Ring på tlf. 87 81 79 00 og bestil brochurer

ADRESSER, ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Formand, medlem af skolens bestyrelse:

Jens Bork
Vestervænget 39, 7323 Give

E-mail: jbork@post2.tele.dk

☎ 75 73 19 95 / fax 75 73 99 95

Næstformand, medlem af skolens bestyrelse:

Wilton Jensen
Bakkedraget 8, 7490 Aulum

☎ 97 47 15 35

Kasserer:

Jørn Skov Hansen
Museumsparken 36, 6623 Vorbasse

☎ 75 33 34 74

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Dirk Rønne
Moselgade 16, 2.th., 2300 København S

☎ 32 58 32 59

Rene Hansen
Hans Knudsens Plads 1 Bolig 554, 2100 Kbh.Ø

☎ 40 14 99 39

Claus Krogh
Gråbrødretorv 4, 1.tv., 1154 København K

Suppleanter

1. Brian F. Johnsen
Ulvevej 30, 6715 Esbjerg N

Elevholdsrepræsentant 2001:

Kristina Schjødt
Venneslaparken 154, 8300 Odder

☎ 51 21 13 49

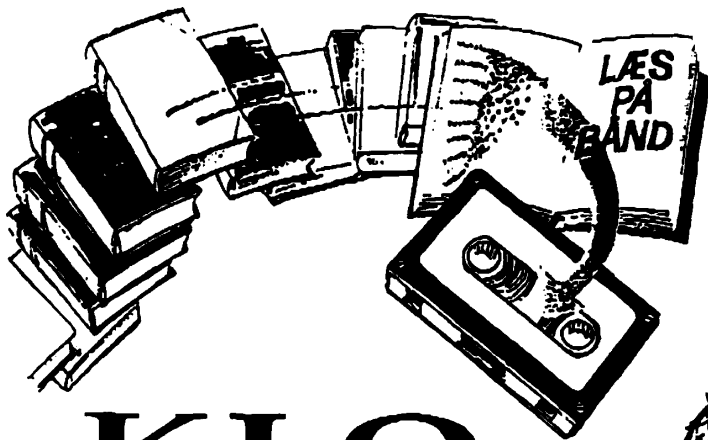
Suppleant:

Brian F. Johnsen
Ulvevej 30, 6715 Esbjerg N

Egmont Højskolen

Forstander Ole Lauth og Højskolelærer Karin Busk
Villavej 25, Hou, 8300 Odder

☎ 87 81 79 00

KLO

Kultur og litteratur Orientering for syns- og læsehandicappede

Ring til KLO på tlf. 75 36 31 78
og hør om hvilke lydbøger,
der er indlæst.

Du kan også skrive. Adressen er:
KLO, Torvegade 1, 6600 Vejen

At læse er at leve.

Sommerkurser på Egmont Højskolen

Der er stadig ledige pladser på:
»Os eller mig«

fra 24. til 30. juni 2002 i samarbejde med DHIF
»Verdensborger i Danmark«

fra 1. til 7. juli 2002 i samarbejde med DHF
»En plads i solen«

fra 29. juli til 4. august 2002 i samarbejde med PTU
Ring på tlf. 87 81 79 00
og bestil brochurer

H U S K

ELEVSTÆVNET

1. – 3. november 2002

(invitation udsendes omkring 1. september)